

GLAS SVOBODE.

Slovenci-bratje zdržimo se! V slogi je moč!

Stev. 42.

Chicago, Ill. 13. novembra 1903.

Leto

Za slovensko narodno jednoto.

Rojaki, kar Vas je v naprednjem taboru, v taboru prosvete in svobodnega razvijanja med nami Slovenci, delujejo na to, da se zglašajo društva za pristop v "slovensko narodno jednoto"; kjer pa to nikakor ni mogoče, ustanovljate nova društva, da pokažemo v najkrajšem času svetu, da se zavedamo tudi Slovenci svoje možnosti — da se hočemo delavci sami voditi, brez kakuge teroriziranja iz strani krogov, ki so se posvetili lovu na duše. Kdor služi težko svoj svakdanji kruh, oni ve najbolje, kje ga čevelj žuli. Na delo torej vsi!

Za začasni pripravljalni odbor "slov. narodne jednote":

*Frank Klobučar, predsednik.
Anton Mladič, I. tajnik;
Frank Bahovec, blagajnik.*

Vsa pisma je adrestirati na:

Anton Mladič, I. tajnika društva "Slavija", 134 W. 10th Str., Chicago, Ill.

Pogum fantje!

Vere vse, so le za denar,
Ker farji za delo so preleni;
Požrešnost, je njih gospodar,
Verniki, z grozom preslepijeni.

Bog tu ne šteje nič,
Strah hudiča vse velja;
Hinavski far, njegov b'rič,
Bojaznosti vaši se smetljiva.

Na korajzo, bratje moji,
Prisvojite si zemljo in nebo,
Zivite po naravi blagi svoji,
In črne kute več ne bo.

Zemlja, lenuhov oproščena,
Bo postala mila, blaga,
Britka vojna dovršena,
In za večno ostala zmaga.

Revček Andrejček.

Ali je svoboda zamrla.

Narod proti vojaškemu nasilju v državi Colorado.

Še nikdar v zgodovini severo-ameriških Zjd. držav se ni državljansko pravo tako krušilo in uničevalo, kakor ravno zadnje mesece v Cripple Creek-u in po ostali Coloredi.

Nedolžne ljudi so zapirali, ne da bi ti vedeli zakaj. Drugi zopet, so bili pahnjeni v takozvane "bullets", in pravica jim je bila popolnoma odpovedana. Družbine razmere so zaničevane! Žene in otroki se je preganjalo in jim grozilo z zaporem! Tiskovina svoboda je pojhodenja v gorovi prepovedana!

To grozovito postopanje kapitalistov, pa je še le začetek črni tatinški morali, s katero nameravajo do kraja poteptati ljudske pravice v državi Colorado in to vzličnu, da je bilo nad štirideset tisoč glasov oddanih za osemurno delo in dotično postavo za rudokope, mlinne, topilnice, "reduction works" in "blast furnaces".

Da je dosegla lumperija skrajni vrhunec, dokazuje dejstvo, da se je dalo kapitalistom 1500 vojakov na razpolago z zagotovilom, da imajo ti neomejeno pravico ustreliti vsega strajkarja, ako se jim to vredno zdi in da služi v razdrobitev stavke.

Naslednje izjave vojaških dostenjencev nam živjo pričajo o janstvenikov nam živjo pričajo o despotizmu kapitalističnega dolara.

General Chase je rekel: "Vojaštvu ostane v Cripple Creek-u, dokler ne izžene, ali pobije zadnje unijste."

General Bell je rekel: "Samo gospod in vojaška postava vesta, kaj bonito že vse počeli."

Sodnik Me Clelland je rekel: "V pekel z ustavo; mi ne sledimo ustavi."

Gouverner Peabody, kateremu se je predložila prošnja z 3000 podpisimi, da bi pustil odstraniti vojake, je surovod odgovoril: "Vojaki bodo ostali v Cripple Creek-u, dokler ne razdrobijo strajka."

Frank Woods, upravnik Gold Coin rudokopa, je rekel svojim delavcem, da se morajo, ali odpovedati Western Federation of Miners, ali pa, da zgube delo. Delavci so odgovorili ročno, popustili so rajši delo, kakor da bi prelomili svoje postave.

Strajkarji v rudokopih, mlinih in rudotoplilnicah, vstrajajo mirno v zaprečetim boju za osemurno delo in bodo se nadalje ostali zvesti svojim načelom. Z združeno močjo bodo tudi zabranjevali vsako hudo delstvo.

Ni ga človeka s kapijo rdeči krvi v svojih žilah, da bi šel v Cripple Creek kot "skab" in da bi opravljala tamkaj skabska dela ob nosu nabite puške, bajonetov in ob rožljjanju topov.

Delavci, bodite pravični sami sebi! Ignorirate Colorado, ker tako boste pripomogli tudi vi pravici do zmage.

WESTERN FEDERATION OF MINERS
Denver, Colorado.
Charles Moyer, predsednik;
Wm. D. Hoywood, tajnik in blag.

Obrambna sredstva proti klerikalizmu.

(Dalej.)

Razkrinkanje Taxilovega sleparstva je bil strahovit moralen udarec za ves klerikalizem. Seveda so klerikalci šli takoj na delo, da bi stvar prikrili in zasukali tako, kakor njim kaže. Klerikalci so virtuoši laži in pačenja in so vse svoje zmožnosti v teh strokah uporabili, da bi aferi Taxilovi dali drugačno lice in sami sebe oprali. Predvsem so zatrjevali, da je jezuit pater Gruber razkrinal Taxila. To je popolnoma neresnično. Pater Gruber je bil najgorečnejši vseh Taxilovih apostolov. Gruber je preložil na nemški jezik več Taxilovih spisov in sam l. 1888 v "Stimmen aus Maria Laach" hvalil svoj prevod in Taxilove spise. Vsebinu Taxilovih spisov tudi ni bila vzrok razkrinkanju; 99 odstotkov vseh duhovnikov s pačenjem v kardinali vred je priznavala resničnost Taxilovih bedastih in podligh izmišljotin in bi se danes te spise razširila in jih prodajala kot sveto resnico, da ni Taxilov sokrivec in sotrudnik dr. Hacks sam celega švindla izdal.

Z dinamiton razdiali blagajnico. V sredo ob 3. uri zjutraj so štirje maskirani razparji ulomili v pisarno "Quick Service Laundry", kjer so z dinamiton razdiali blagajnico in odnesli \$350. Čuvaj Smith in neki kočijaž, ki je slučajno prišel v bližino, sta bila zvezana in jima usta začesa. Roparji so brez sledu izginili.

Strajk uslužbencou poulične železnice.

Ravno pred zaključkom listja nam je došlo poročilo, da je unija poulične železnice na južni strani stopila v četrtek ob 6. uri zjutraj v strajk. Za poravnavo je bil določen zadnji čas v sredo zvečer ob 6. uri, ker pa se poravnava ni dosegla. Je unija nadaljevala, zborovanje do 4. ure zjutraj in konečno sklenila iti na strajk. Strajk se bo najbrže razširil po celi mestu. Znani izdajalec unije Farley je že dosegel v mestu s 400 skebi. Bati, se je najhujšega, kajti skebi so vsi dobri oboroženi in drzne prikazni.

VABILO NA

"domačo veselico"

katera se bo vrnila 21. novembra zvečer od 7. ure do polnoči ter v nedeljo 22. nov. popoldne od 12. ure do polnoči.

Za PLES velik prostor na razpolago. Točila se bo izvratna piščana. Prosti prigrizek. Dobri in točna postrežba. Igrala bo izborna godba in razveseljevala p. u. občinstvo.

Za obilno svidjenje se priporoča.

MARTIN BRUNET, SALONER

72 N. Desplaines Str. cor.

Fulton Str. CHICAGO, ILL.

Socialni klub v Chicagi ima svoje ročne slike vsako drugo v vsakem četrtletju nedelje v mesecu ob popoldne na Blue Island 535.

Blaznenemu Maslarju in njegovemu smrkavemu stanku.

Klevelandška "podelana" domovina je prinesla v svoji 107. št. večurno noticijo nekega nezrelega, mlečnatega, se smrkavega poba, ki riga na ime Pucel. Mi bi se gotovo ne bavili s tacim malenkostnim individualom — znali bi si imeti košturni steti to celo v čast — ko bi ne imeli namen prejeti tudi Krščeta malce za njegov špičasti nos. Ta neznačajni, kot maziljena baraba prizoritelj za ljudsko poneumjenje, u načiu svih jih odspolancev niti triku, da bi znali ti pošteno brati ali pa, če že to ne, vsaj belo od črnega, Pucelna od Krščeta ločiti. Ne to ne! V 39. št. "Gl. Sv." smo redki, oziroma piše naš dopisnik doslovno: "Resnicam pa je, da ni imela od Maslarja sem poslana reva, imenom Pucel, kaj jesti, dokler je skakala od hiše do hiše za tetko domnevino, kajti v rata so se ji povod zapiral pred nosom, še le, ko je postal fant iz farškega agenta POSTEN DELA VEC, spožnal farško lumperijo je pridel do kruha v tukajnji jeklarni", — vzliz temu pa približno povod se mokro jurčevče, da smo blatili delavski stan, reko: "... kot to trdi z lažjo neki nesramni list, ki se tudi norčuje iz delavščega stanu, ko trdi, da nisem kot za topnik katoliškega lista mogel shajati in moraliti v tovarno dela." Bedak, kje tu norčija, kje moral? Kje pa je Krščet imel pamet, kadar je pustil takoj očitno prismodarijo in še večjo lopovsko farbarijo v list, ne vemo, vemo pa, da ga spomin zelo zapušča. Kmalu bo od vsega tudi v glavli le toliko, kolikor je odzadej. Saj se razumemo! Razbihi vedeli, kedaj je Krščet že kaj storil za delavski stan. Morebiti ukrat, kadar je delavcu svojo malino nastavljala! Tisti čas, ko je Frank Sakser izdal za "emigrante" posebno podnebljiva navodila in smo se čutili primorani jih tudi mi priobčiti v interesu delavcev, on za delavščega stanu, smo gotovo na svojem mestu in se ne oziramo na politična nasprotova. Ne tako Krščet! Njemu, sploh vsakemu farju, je delavec le takrat dobro došel, kadar mu ta vrže kup zlata v njegovo malho. To je pošten opetovanje; kdo pa je prepričan o nasprotnem, tudi dobro.

Na koncu jurčevičevega spisa privstavlja Krščet še širokoustno: "... rečemo, da ni prav nič žaljivega, če jih kaka propala pocestna baraba obrekuje". Va bene, dogovorimo se že Krščet; za sedaj na tole toliko, da si tudi prava pravčata "afna"; že več zakaj, če nisi že polnoma zblaznil! — Onemu pobudu pa svetujemo, naj gre še enkrat k farjem v solo, da se bo še malo boljše naučil pačiti in zavijati resnico: sicer ima Dr. ... finik že sedaj izvenredno popolen jezuitski "fris", toda vseeno ne zna, pa ne zna vse tako, kakor mora to po sv. Ligouri biti. Osli se mu že smejejo in dolgočudate mule rigajo. Kaka ironija! Makako piše namreč tudi, da smo lažniki, ker je naš dopisnik pisal, da je šel kot pošten delavec. To je pošten opetovanje; kdo pa je prepričan o nasprotnem, tudi dobro.

Na koncu jurčevičevega spisa privstavlja Krščet še širokoustno: "... rečemo, da ni prav nič žaljivega, če jih kaka propala pocestna baraba obrekuje". Va bene, dogovorimo se že Krščet; za sedaj na tole toliko, da si tudi prava pravčata "afna"; že več zakaj, če nisi že polnoma zblaznil! — Onemu pobudu pa svetujemo, naj gre še enkrat k farjem v solo, da se bo še malo boljše naučil pačiti in zavijati resnico: sicer ima Dr. ... finik že sedaj izvenredno popolen jezuitski "fris", toda vseeno ne zna, pa ne zna vse tako, kakor mora to po sv. Ligouri biti. Osli se mu že smejejo in dolgočudate mule rigajo. Kaka ironija! Makako piše namreč tudi, da smo lažniki, ker je naš dopisnik pisal, da je šel kot pošten delavec. To je pošten opetovanje; kdo pa je prepričan o nasprotnem, tudi dobro.

Na koncu jurčevičevega spisa privstavlja Krščet še širokoustno: "... rečemo, da ni prav nič žaljivega, če jih kaka propala pocestna baraba obrekuje". Va bene, dogovorimo se že Krščet; za sedaj na tole toliko, da si tudi prava pravčata "afna"; že več zakaj, če nisi že polnoma zblaznil! — Onemu pobudu pa svetujemo, naj gre še enkrat k farjem v solo, da se bo še malo boljše naučil pačiti in zavijati resnico: sicer ima Dr. ... finik že sedaj izvenredno popolen jezuitski "fris", toda vseeno ne zna, pa ne zna vse tako, kakor mora to po sv. Ligouri biti. Osli se mu že smejejo in dolgočudate mule rigajo. Kaka ironija! Makako piše namreč tudi, da smo lažniki, ker je naš dopisnik pisal, da je šel kot pošten delavec. To je pošten opetovanje; kdo pa je prepričan o nasprotnem, tudi dobro.

Na koncu jurčevičevega spisa privstavlja Krščet še širokoustno: "... rečemo, da ni prav nič žaljivega, če jih kaka propala pocestna baraba obrekuje". Va bene, dogovorimo se že Krščet; za sedaj na tole toliko, da si tudi prava pravčata "afna"; že več zakaj, če nisi že polnoma zblaznil! — Onemu pobudu pa svetujemo, naj gre še enkrat k farjem v solo, da se bo še malo boljše naučil pačiti in zavijati resnico: sicer ima Dr. ... finik že sedaj izvenredno popolen jezuitski "fris", toda vseeno ne zna, pa ne zna vse tako, kakor mora to po sv. Ligouri biti. Osli se mu že smejejo in dolgočudate mule rigajo. Kaka ironija! Makako piše namreč tudi, da smo lažniki, ker je naš dopisnik pisal, da je šel kot pošten delavec. To je pošten opetovanje; kdo pa je prepričan o nasprotnem, tudi dobro.

Na koncu jurčevičevega spisa privstavlja Krščet še širokoustno: "... rečemo, da ni prav nič žaljivega, če jih kaka propala pocestna baraba obrekuje". Va bene, dogovorimo se že Krščet; za sedaj na tole toliko, da si tudi prava pravčata "afna"; že več zakaj, če nisi že polnoma zblaznil! — Onemu pobudu pa svetujemo, naj gre še enkrat k farjem v solo, da se bo še malo boljše naučil pačiti in zavijati resnico: sicer ima Dr. ... finik že sedaj izvenredno popolen jezuitski "fris", toda vseeno ne zna, pa ne zna vse tako, kakor mora to po sv. Ligouri biti. Osli se mu že smejejo in dolgočudate mule rigajo. Kaka ironija! Makako piše namreč tudi, da smo lažniki, ker je naš dopisnik pisal, da je šel kot pošten delavec. To je pošten opetovanje; kdo pa je prepričan o nasprotnem, tudi dobro.

Na koncu jurčevičevega spisa privstavlja Krščet še širokoustno: "... rečemo, da ni prav nič žaljivega, če jih kaka propala pocestna baraba obrekuje". Va bene, dogovorimo se že Krščet; za sedaj na tole toliko, da si tudi prava pravčata "afna"; že več zakaj, če nisi že polnoma zblaznil! — Onemu pobudu pa svetujemo, naj gre še enkrat k farjem v solo, da se bo še malo boljše naučil pačiti in zavijati resnico: sicer ima Dr. ... finik že sedaj izvenredno popolen jezuitski "fris", toda vseeno ne zna, pa ne zna vse tako, kakor mora to po sv. Ligouri biti. Osli se mu že smejejo in dolgočudate mule rigajo. Kaka ironija! Makako piše namreč tudi, da smo lažniki, ker je naš dopisnik pisal, da je šel kot pošten delavec. To je pošten opetovanje; kdo pa je prepričan o nasprotnem, tudi dobro.

Na koncu jurčevičevega spisa privstavlja Krščet še širokoustno: "... rečemo, da ni prav nič žaljivega, če jih kaka propala pocestna baraba obrekuje". Va bene, dogovorimo se že Krščet; za sedaj na tole toliko, da si tudi prava pravčata "afna"; že več zakaj, če nisi že polnoma zblaznil! — Onemu pobudu pa svetujemo, naj gre še enkrat k farjem v solo, da se bo še malo boljše naučil pačiti in zavijati resnico: sicer ima Dr. ... finik že sedaj izvenredno popolen jezuitski "fris", toda vseeno ne zna, pa ne zna vse tako, kakor mora to po sv. Ligouri biti. Osli se mu že smejejo in dolgočudate mule rigajo. Kaka ironija! Makako piše namreč tudi, da smo lažniki, ker je naš dopisnik pisal, da je šel kot pošten delavec. To je pošten opetovanje; kdo pa je prepričan o nasprotnem, tudi dobro.

Na koncu jurčevičevega spisa privstavlja Krščet še širokoustno: "... rečemo, da ni prav nič žaljivega, če jih kaka propala pocestna baraba obrekuje". Va bene, dogovorimo se že Krščet; za sedaj na tole toliko, da si tudi prava pravčata "afna"; že več zakaj, če nisi že polnoma zblaznil! — Onemu pobudu pa svetujemo, naj gre še enkrat k farjem v solo, da se bo še malo boljše naučil pačiti in zavijati resnico: sicer ima Dr. ... finik že sedaj izvenredno popolen jezuitski "fris", toda vseeno ne zna, pa ne zna vse tako, kakor mora to po sv. Ligouri biti. Osli se mu že smejejo in dolgočudate mule rigajo. Kaka ironija! Makako piše namreč tudi, da smo lažniki, ker je naš dopisnik pisal, da je šel kot pošten delavec. To je pošten opetovanje; kdo pa je prepričan o nasprotnem, t

"Glas Svobode"

Prvi svobodomiseln list za slovenski narod v Ameriki.
Vnijetje in urednika:

MARTIN V. KONDA
FRANK M. MEDICA

"Glas Svobode" izide vsaki petek in velja za Ameriko:
za celo leto - - - \$1.50
za pol leta - - - 75c
ZA EVROPO:
za celo leto - - - kron 10
za pol leta - - - kron 5
Posamezni list po 5 centov.

"Glas Svobode"

[THE VOICE OF LIBERTY]
is the only union labor paper in America; edited & published every Friday in the Slovene language by M. V. KONDA, & F. M. MEDICA,

Entered July 2, 1903, at Chicago, Ill., as second-class matter, under Act of Congress of March 3, 1879.

Subscription \$1.50 per year.

Advertisements on agreement.

Naslov za dopise in pošiljatve je sledovi:

GLAS SVOBODE
563 Throop St. Pilsen Sta.
Chicago, Ill.

DOPISI.

Iz Pueblo, Colorado.

Ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe!
Katoliški svinjar v podobi garjevega Cirila, ali so te tako učili, pretenj si oblekel, tisti hinkavski "plašč" so te učili, da moreš delati zdravo med narodom? Spomudes mar s tem Kristovo nauke, da spred altarja obrekajo v zasramej poslene rojake? Piui, "frideriani" farški lumb! — Umestno je, da izve tudi ši... kaj se je bravzaprav zgodilo. V nedeljo 18. okt. je Ciril pri svoji svindlerski masi držal v svoji umazani roki vrlist "Glas Svobode" in bruhal iz svojega grdega gobca take nesramne besede, da je moralno polovico rojakov zapustiti cerkev od prevelike sramote. Kričal je, da prokleta ona hisa, v katero prihaja "Gl. Sv." (ali se tudi tebi že meša, Mister Curiukus? po svojih besedah morebiti tudi cerkev prokleta, ker prihaja "Gl. Sv." v njo; ali uvideš, da si bedast, da ne veš kaj tuni, da brezvestni farji spravljate Kristovo vetro dol? itd. — opom. ured.) da pod streho, pod katero se čita "Gl. Sv.", ga ne bo nikdar, četudi bi ležala celo družina na smrtni postelji itd. Rojaci, vsak dan čujem, kako preklinjate hudo in se pritožujete, da Vam ob nobeni placi ne da mire, marveč, da Vas nadleguje pri večerji, ko pride trudni z dela domov. Čudno se mi zdi, da si ne zname pomagati enkrat za yselej. Naročite se vendar na vrli list "Gl. Sv.", obesite ali prilepite ga ob vsaki placi na vnanja vrata svoje hiše in tako Vam bo odganjal hudo in spridnega farškega luma od hiše in mir boste imeli pred to hudo. Dam Vam pa še drugi svet. Iznenite garjevca iz Pueblo, nam vsaj ne bo delal več sramote med drugim narodom. Premliste, koliko tisočevskemu mu že skupaj zložili — baje nad \$200,000 — in vzliz temu, da stane cerkev le kakih \$30,000, je še vedno več tisočev dolga na nji. Kje je denar? Ali naj se pustimo pueblski može večno vlačiti za nos? Sramota za nas, če ostane še dlje pri sedanjih razmerah, kakor je sramota, da biva med nami far, dvomljive baže. Ce bo ostal on še kaj dlje časa med nami, bo prislo kmalu do tega, da ne bomo drug drugačega več razumeš, kar je ena njegovih glavnih želja: toda skrbeli homo, da se mu jo ne posreči, makari da si zhrusi svoje, že itak široka usta do nes.

Kako pa je življenje in kaka učenost sv. pueblskega Cirila?

Tega osla je postal oče v šolo, da bi se izucil v rečarstvu, pomotoma pa so mu dali knjige "Oremus" v roke in tako se je učil nekaj časa za farja, a prehitro so priliči njegovih učitelji do prepranja, da ima fant preneumno hudo na svojem vratu in tako učenje in ispolili so ga iz Habsburške šole. Oče mu je dal na to nositi imeniklo po Gorenjskem in tudi za to je bil hinc premeroden in očetu si slednji kartalo drugega.

kakor ga poslati na dobro srce v Ameriko in "rihtik", tu je naletel na neko benediktinsko druhal, katera mu je tukaj pomagal iz zadreg in tem, da ga je vzela v samostan za pometača, kjer je konečno avanziral za nadutega popa. Sprevideli so pa tudi njegovi bratci kmalu, da ni tudi kot novopečeni nunc za nobeno rabo in postavili so ga na cesto. Tako je nekaj časa taval po Ameriki, iskajoč sreče, katero je slednji tudi našel. Pregovor: "Cim večji bedak, tim večjo srečo ima", se je tu popolnoma obistnil. Zvedel je, da je v Puebli naseljenih mnogo Slovencev in kar takrat se je bum, raztrgan in lačen znajdel med nimi. Slovenci smo že po naroni usmiljenega srca. Oblikli smo ga torej, nastillili in napojili, zgratili mu "business-house"; pozabili nismo nit na brlog za njegove trudne (?) kosti, a molili smo se, meneč, da je prišel med nas Kristov namestnik. Gada smo zrejali na svojih priših. Sedaj hoče pobrati iz žepa na zadnji cent, izpred altarja nas obrže, zasramuje in seje sovraštvo med nas. Lahko bi ga vprašali, koliko vabil je dobil, naj pride v Pueblo! Mislim, da bi bilo za nas vse bolje, ko bi ga nikoli ne poznali. Možaki, primite vsak za eno metlo in pometite nisvredneža, kamor spaša, na gnoj, ako hočete enkrat živeti v miru. Zdaj pa žive! "Gl. Sv.", trikrat živeli njegovi bralci.

IZ POTA.

Svoječasno sem omenil c. čitateljem "Gl. Sv.", da se preselim v gorkejše kraje države New York. Projekti je bil sicer izvrsten, a žal, napravil sem račun brez tistega, ki denarje steje. Zmanjkalo mi je drobiža, za katerim se peha pod sedajnimi razmerami vse, staro in mlado, revno in bogato. Kako prijetno se vozi v kupeju Santa Fe železnice in kako hudo je, če nima človek potrebnih centov za to. Primoran sem bil izstopiti že v Jolietu in si poiskati dela.

Ko tako tavam po ulicah, sicer lepega mesta, srečam nakrat svojega nekdanjega sošolca, katerega sem se najmanj nadjal. Prav po domače sem ga napumpal za par "šestic" in mu razložil svoj položaj. Kot nekdanjemu pajdašu iz mladostnih let, mi je seveda takoj pomagal iz denarne stiske, pa ne samo to, preskrbel mi je tudi stanovanje in hrano.

Da bi šel iskati dela tje kati v pravi pekel — v kak "stibork" ali "šmelco" — mi sedaj še na misel ni prislo; saj mi so cvenkali "nikelini" v žepih in to mi je zadoščalo. Veselje arca sem kolovratil po mestu, vtaknil sem takorekoč, svoj nos v vsako misijo luknjo. Odinčati nisem hotel tudi potem še, ko mi je začel nos otekat. A nesreča pač res, nikoli ne počiva: nos se mi ni samo čimdalje bolj "debeli", pač pa je v hipu postal tudi rdeč kakor kuhan rak ali dozoreli paradajzelj, zraven me je pa še mrzlica tresla, kakor se trese trepetlika na vodi!

Danes se temu prav nič ne čudi. Kje se najde človek, ki bi si ne našel mrzlične bolezni, če pa ima opraviti samo z mrzličnimi, poneumjenimi ljudmi. Tu (v Jolietu) vidiš na emi strani same skakoperje — nekake Matičke — ki skrivajo svojo nagoto pod pavonijem perjem, ali bolj jasno rečeno — pod denarem, izvabljenim iz žepov proletarcev. Izolrazeni, hudsonušni "čaperli" si brišejo celo svoje dolge kljune, ali nosove z delavskimi bankevci. Kdo bi rekel, da ni to nekaj novomodnega! Taki so ti vsekakolički, našemljeni ali dičeni z razno večnostjo, preteklih časov, kakor: pobožnim sleparstvom, duhovito pobožnostjo, rimo-katoliško surovostjo proti takozanim "odpadnikom", riganjem "JA", kadar pa far ali "lufitzenir svojih naukov" zapove id. — Tam zopet vidis razne ščetinaste mrjasce, ki rijejo svojo pretirano pobožnostjo po farški "milosti" v vedno večje blato odkjer hočejo preslepljeni z obla temni, motimi očmi zagledati luč mega sveta. Pač res, ki iščejo zbiljanje svojega gmotnega stana in boljše onostransko življenje in popolni zabitosti (nevednosti) po farško črno sukno. Revez na dinli, nikar ne verjemi, da je le "ne vednih" nebeško kraljestvo. Izo bražnji se, ako hoče imeti obstanek.

Daleč tam v zadnjih vrstah konj, zagledaš šele par mož, kojih je brati na obrazu, da so prebil vse srednjevsečne teme, a kar le žigajo teh par mož v klerikalni življi, kakor se žigajo hankovec —

ga pokažeš farju — v farški bisagi. Prepričal sem se, da je Joliet z bog te grozine, nezmočne tmine, v kateri tavaajo še topoglavli ljudje — nekaka strašila na srednjevsečno inkvizicijo — čeprav drugače lepo mestice, vendar-le jako nezdrav kraj. Gleda na to boješ se za svoj očetni nos, sem jo z ostalimi ceuti kar brez vsakega slovesa popihal v Cleveland. V kopeju "Pennsylvania & Lake Erie" železnice sem si izbral najzadnji sedež, da bi me nihče ne mogel opazoval, ker — v resnici — strašno sem se sramoval svojega rdrega nosu, posebno še pred nežnim spolom. Priporočil sem se vsem svetnikom in svetnicam, oblubil, da opravim v Clevelandu generalno spoved, ako ozdravim v glej, takoj je bil nos zopet normalen.

Dospesv v Cleveland, bila mi je prva pot v slovensko cerkev, k spovednici. Kleče sem pričakoval cele pol ure, predno se mi je "sveta spovedna linca" odprla. "Precastiti" gospod fajmuster — vsaj za tacega sem držal potuhnjeno izpod kute gledajoč "Reverendo" — so mi sepišnili na ubo, naj molim; ali kako naj bi začel moliti tak starci grešnik, kakor sem bil jaz. Obupno sem vil roke, a iz te zadrege si nisem mogel pomagati. Sele besede "Prečastitega": "A ha, že vidim, da inam opraviti z velikim grešnikom", so me zopet vzraviale, da sem odgovoril: "Da, gospod fajmuster, opravil bi rad generalno spoved." In pričela sva! Župnik je zpravševal, jaz sem pa odgovarjal z "da" ali "ne". Vse je teklo gladko naprej. Odgovarjal sem na razna kočljiva vprašanja. Vsa kota svojega življena sem moral prebrskati. Marsikatero vprašanje po tem in omen, po občevanju z nežnim spolom, me je spravilo v hudo zadrgo; dečica me je oblikoval pogostoma, čeprav sem nositelj moških hlač, pred sebi enako vstvarjenim bitjem. V tem trenutku sem začel zopet dvomiti, prokljinjal sem na tihem svojo oblubo, a premagoval sem se. Sklenil sem prestati vse muke, a napravil sem račuu brez krčmarja, za kar pa mi ni danes prav nič.

Revni listič Glas Svobode mi je tako prinesel k srcu, da nisem imel in nimam še danes niti ene prazne luknjice, kamor bi me mogla zadeti strupena klerikalna pusica. In to je bil pravi vzrok, da sem dal slovo črnomu patru in njegovemu ponemunjenu pouku. Vprašal me je namreč, ako čita "Gl. Sv.". To se razume, sem skoraj glasno odgovoril.

"Vidite, to je strašanski greh, hudičevi falotje — tacil se je treba še bolj bat, kakor samega Lucifera — pišejo "Gl. Sv.", odrečite se mi, če hocete biti deležni nebeskega veselja" — tako me je podučeval hinkavsko-pobožni pater. Hotel sem ravno vskipeti silne jeze, a nadaljnje patrove besede so me takoj presestile, da sem se odločil počakati do zadnjega in šele potem povedati črnokutarju, kar sem si napisal:

Pater je nadaljeval: "Pa ne samo "Gl. Sv." ne smete čitati več — ako hočete, da vam dam odvezo — marveč se morate z vsemi sterlimi braniti tudi "Nove Domovine" in "Amerik. Slovence", sploh vseh enakih listov, kajti psovke in laži, ki so nagromadene v tistih, zapeljajoči človeku, da stegne roko tudi po "Gl. Sv.", do prepovedanem sluhu in tega se je treba batiti. Torej, ali je rečeno?"

"Tisti, ki so slišali njegove besede, pa so se drug za drugim izgubili in Jezus je postal sam z zakonom. In Jezus se je vzdignil in ji je reklo: Žena, kje so tvoji zotitelji? Torej te ni nihče obsođil? Ne, Gospod, je odgovorila ona. In Jezus ji je reklo: Tudi jaz te ne obsođam; idi in greši več."

"Kaj naj temu poročili svetega pisma še dodam?" sem nadaljeval

jaz z veliko hinavščino. Kvečejemu

je to, da boste včil vsemu kesu

zopet in zopet grešili, kajti meso je

slabo. In če se Vam to zgodi, n

se Vam treba čisto nič batiti — od

veza Vam je zagotovljena. Bog je

v svoji neskončni usmiljenosti za

čakovlji odpuščati grešnikom ne le enkrat, marveč sedemdesetkrat, to je: vedno.

"Jako rad, gospod pater", odgovorim, "toda le, kar se tiče "N. D."

in "Am. Sl." nikdar pa ne opustim

"Gl. Sv.", kajti prepričali ste me

dočela, da bi ne smel človek po vaših besedah brati družega, kakor

jagode in črešnje, pa se te ne na

farškem vrtu; sicer pa, kaj boste

drugim ščipali grehe, ko ste jih

sami do grla polni — z bogom, va

šo odvezo pa prihranite lahko za

druzega", in odšel sem.

Cudil sem se sam sebi, tako mi je bilo lahko pri srcu, ko sem zapustil črnega vraga in nemudoma pokazal hrbiti tudi Clevelandu. Nos mi je več otekel, kar me je popolnoma

Žrtev razmer.

(Zapiski kranjskega kaplana).

XVII.

Vrstili so se lepi dnevi in jaz sem v svoj dnevnik zapisoval samo kratke opomnje: Srečen! — Srečen! — Srečen!

Naslednjo soboto me je Ančka nakrat spomnila na mojo oblubo, da ji dan odvezo. Te obljube nisem smatral za resno; zdaj sem spoznal, da sem Ančko samo s to obljubo speljal s prave poti. Ančka je bila iskreno verna in bi se ne bila nikdar izvernila svojemu možu, da ji nisem zastrupil sreca z začetom, da ji menim, da je bila resno na tem, da dobi odpuščenje; če bi ji bil povedal, da sem rabil malovredno pretvezo in da takrat izpovedal nič vredna ni, bi me ne bila nikdar več pogledala.

Ko sem se odpravil, da grem v soboto "odpuščati grehe", pršla je Ančka k meni in, kakor rečeno, me spomnila na mojo oblubo. Nisem mogel drugače, kakor da sem ugodil njeni želji. Njej je bilo resno na tem, da dobi odpuščenje; če bi ji bil povedal, da sem rabil malovredno pretvezo in da takrat izpovedal nič vredna ni, bi me ne bila nikdar več pogledala.

Ančka je poklenila in se resnično izpovedala grehov, v katere sem jo zapeljal jaz, njen spovednik. Vse je šlo natančno kakor v cerkvi in kes zate Ančka je bila tako resničen, da sem se začel že batiti, da se mi iznevere.

Ko je bila sicer jako pikantno izpravljana, vsegač v katerega vpravljajo grehov, v katere sem jo zapeljal jaz, njen spovednik. Vse je šlo natančno kakor v cerkvi in kes zate Ančka je bila tako resničen, da sem se začel že batiti, da se mi iznevere.

"Jezus pa ni ničesar odgovoril, nego se je pripognil in je začel s prstom pisati po tleh. Ker pa so pismoučki in farizeji le silili vanj, jim je končno rekel: Kdor med vami je brez greha, naj prvi vrže kamen nanjo. Potem se je zopet pripognil in zopet pisal po tleh..."

"Tisti, ki so slišali njegove besede, pa so se drug za drugim izgubili in Jezus je postal sam z zakonom.

In Jezus se je vzdignil in če mu ga mora tudi sedemkrat odpustiti. Jezus mu je reklo: Non dico tibi usque septies, sed usque septuages septies — to se pravi: Ne rečem ti, da sedemkrat, marveč sedemdesetkrat.

S tem je Jezus hotel reči, da se morajo grehi vselej odpustiti.

Ne da se popisati, kako globok utis so te moje besede naredile na zato Ančko. Šele ko sem to vedel, sem spoznal, kako satansko hudo: no sem ravnal in kako neznančno zamore duhovnik korumpirati in pokvariti ravno najbolj verne žene in najbolj verne dekle. Tedaj pa sem bil svojega uspeha samo vesel in sem si mislil: Ta sistem je dober — po tem sistemom bom še večkrat vplival zopet le čisti zrak, a ne obljuba, da posetim kacega maženega kutoroga.

V tem trenutku včivam življenje zopet enkrat med naprednimi Slovenci in zadovoljeni sem sam s sabo. Vseh čehovih sreč, ki se včivajo z obljubo, da se ne bo vklapljal v klerikalni življenju, kakor se legli hankovec —

XVIII.

bi pa ne prišla na kak sum, sem ji naložil tudi primerno pokoro.

Ančka je odšla, vidno jako potlačena in začovaljena. Smuknila je v cerkev, da se tam pri starem in diskretnem dekanu izpove še ostalih svojih grehov, ki so morali po moji sodbi biti kraj neznanosti. Nasteljnega dne v nedeljo je Ančka šla k svetemu obhajilu, in poneldelek pa je zopet prišla k meni.

In zopet so se vrstili dnevi ljubnini in sreče, katerih ni motilo nič drugega, kakor — ljubosumnost gospa Helene, ki se je čutila zanemarjeno in s tem nikakor ni bila zadovoljna.

IZ POTA.

Ker mi ni bilo poprej mogoče se javno zahvaliti za prijazni sprejem vsem vrhom rojakom po Wyomingu in Utah, uslužbenim večinoma po rudotoplincih, premogu in rudokopih, boreči se za svoj obstanek in enakopravnost, kličem jem tem, potom iz druge strani svoj prisrčni in hratški: "Na zdar!" — Pregovor: "Kjer človek, najmanj pričakuje, mnogokrat najbolje opravi!", se je tu popolnoma obistvil. Naletel sem na družbe rojakov, ki mi bodo ostate gotovo v trajnem spominu. Še le vsejani socijalizem, se tudi med Slovencem in zapadu kreko razvija. Vsa čast vnetim sonišljenikom. Le tako naprej in znaga bo prej ali slej na strani pravice — ljudstva za ljudstvo! Zrno do zrna pogacha, kamen do kamna palaca!

M. V. Konda

Tudi veronauk se spreminja

s tokom časa in razvojem človeštva. Tako je imel šolski katekizem leta 1889 še sledča vprašanja in odgovore: "Iz česa je ustvaril Bog nebo in zemljo?" — "Iz nič." — "Kdaj je ustvaril Bog nebo in zemljo?" — "Pred kakimi 6000 leti." — "Koliko časa je potreboval Bog za ustvarjenje neba in zemlje?" — "Šest dni". — V novi izdaji iz leta 1901 sta prvi dve vprašanja z odgovori vred povsem izginili iz katekizma in odgovor na tretje vprašanje se sedaj glasi: "V šestih dneh, katerih dolgosti pa ne poznamo".

Goljufani delavci.

Največja lumparija je delavca, za njegov zastužek goljufati in vendar se najde ljudi, kateri tega trpina sprostim celom zasluženi cent, katerega bi moral porabiti v prid svoje rodbine, prav brez vsacega usmiljenja odrejeno in goljufajo ali pa vsaj to poskušajo storiti. Takšno postopanje se more imenovati neposredno tatvino. Ravnotako je pa tudi tatvina, ako se delavcu reč, katera nima nikakoršne vrednosti, proda in zraven trdi, da je najboljša na svetu. Mnogo ljudi se najde, kateri trdovratno trdijo, da je dosti boljih stvari za zdravje kot je Trinerjevo zdravilno greno vino, alkohovo so popolnoma preprčani, da lažejo. Delavec, katerega edino premoženje je zdravje, naj paži, da vsikdar dobi pravo Trinerjevo zdravilno greno vino, katero je napravljeno iz samo naravnega vina in mnogih grenačkih rož v korenini. S tem vinom vzdržal si bode vsak zdravje, dobro prebavljenje, čisto kri, zdrave mišice in živec. Na prodaj je v lekarnah in dobrih gostilnah. Jos. Triner, 709 S. Ashland Ave., Chicago, Ills.

KDOR želi potovati v staro domino vino ali od tam v Ameriko, naj se zavemuje obrazu na "GLAS SVOBODE", 563 Throop St. Chicago, Ill. Postrežen bo vsak rojak kar najbolje. Glavna zveza z najboljšimi prekomor skimi črtami.

Za Ameriko patentirane

Harmonike,

izvrstno delo, se dobe same pri Slovencu

John Golob

203 BRIDGE ST. JOLIET, ILL.

ROJAKOM

Potujočim in tukaj bivajočim, priporočam svoj novi, lepo urejeni

"SALOON"

Kjer točim velmo sveže pivo, raznina fina vina in likerje. Postrežbo točna, samo z unijiskimi smotkami. Biljar v hiši. Potnik dobre čedno prenočišče.

Za obilen poset se c. rojakom priporoča

Leonard Puh lastnik
9950 Avenue N.S. CHICAGO, ILL.

Somišljeniki naročujte in
poročujte "GLAS SVOBODE"

RAZNO.

Nezgoda pri streljanju.

Andrej Skribar, delavec pri podjetniku Juriju Megušarju v Kropi je pri razstreljanju neke skale posnel. Zagnalo mu je kamnje v obraz in ga tako poškodovalo, da bude najbrže na oha očesa oslepljeno. Tudi desno roko mu je razmesnilo. Ponesrečenca so pripeljali v deželno bolnico.

Premeten slepar.

Pavel Komadina's Hrvatskega je prišel te dni na Gorenjsko obiskat svojega sina Mite Komadino. Ko se je vrnil domov, minil je dal sin svoj prisluženi denar v znesku 200 K. Prvo je bil s tem denarjem k delavcu Tomu Mešiću, da bi ga preštel. Ko je ta štel, mu je nakrat Marko Vrančič iztrgal denarnico iz rok, se zavrtel in potem isto zopet vrnil Mešiću. Le-ta pa je takoj opazil, da je izginuo 60 K. Vrančič je sicer tajil, da jih ni vzel, a ko so ga preiskali, so našli v njegovi suknji dotičnih 60 K. Izročili so ga sodišču v Kranjski gori.

Krvna osveta.

Na krovu Lloydovega parnika "Selene" se je izvršilo te dni v pristalu Val di nore grozno ludodelstvo. Parnik je bil na potu v Trst in se je radi slabega vremena ustavil v pristalu Val di nore pri Dulčinju. Tu sta vstopila dva Črnoorce. Sta sta na krov, čim pa sta tamkaj zagledala nekega mladega potnika, sta potegnili samokres in jela streljati nanj. Potnik je bil menda na to pripravljen, zakaj tudi on je že imel v rokah revolver in ga spražil na enega izmed napadalev, ki se je od krogla začel takoj zgredil. Drugi napadalec je nato priskočil k potniku, mu s polenom izbil samokres iz rok ter ga s tako silo udaril po glavi, da se je takoj zvrnil na tla. Nato mu je se nastrelil revolver na prsi ter trikrat izprožil, da je neznanec na mestu izdihnih. To vse se je izvršilo s toliko hitrostjo, da ni nikdo mogel niti misliti na to, da bi napadalec prisločil na pomoč. Šele ko se je žaloigrat zavrhla, je dal kapitan ukaz, da naj se morilca prime. Na to so izročili mrtvca in oba napadalcu črnoorskemu sodišču. Oba morilca, brata, kakor tudi umorjenec so Črnoorce. Umorjenec mladič se je pripeljal iz Carigrada z namenom, da bi se oženil. V Baru ga je pričakovala cela množica znancev in prijateljev, da bi ga spremljili k nevesti. To sta izvedela tudi morilca in sta ga vsled tega v Dulčinju pričakovala. Motiv umora je krvna osveta. Umorjenec je baje pred dvema letoma enega izmed napadalev dejansko razčilil.

"Uzor vseh devic".

Potrošniki v Olomoucu so dne 20. p. m. obodili farško kuharico 38-letno Viljemino Ganzar v 2½ letno ječo, ker je z. julija letos rodila zdravo nezakonsko dete ter je živo pokopala na vrtu. Značilno je, da je detomorilka izdala ondotna občina iz poštevanja do župnika spričevalo, v katerem se Ganzar imenuje "uzor vseh devic".

Potrošniki v Olomoucu so dne 20. p. m. obodili farško kuharico 38-letno Viljemino Ganzar v 2½ letno ječo, ker je z. julija letos rodila zdravo nezakonsko dete ter je živo pokopala na vrtu. Značilno je, da je detomorilka izdala ondotna občina iz poštevanja do župnika spričevalo, v katerem se Ganzar imenuje "uzor vseh devic".

Nadvojvodov ljubljenc obsojen.

Na Dalmaju se je vršila zadnji teden zelo zanimiva razprava. Obtožen je bil 43letni drž. baron pl. Lerchenfeld raznovrstnih sleparij. Baron je iz sloveč plemenitaške rodbine, biter mu je bil pri krstu sam cesar Franc Jožef. Učiti se ni hotel ali mogel ničesar. Svojo bogato dedičino je kmalu zapravil. Nadvojvoda Viktor Ludvik ga je kot mladiča vzel k sebi, kjer je mladi baronček prezivil dve leti v prijetni razkošnosti. Pozneje se mu seveda ni ljubilo misliti na kak poklic, dobival je še vedno od nadvojvode lep prispevki, pa to mu ni zadostovalo. Začel je goljufati ljudi, največ delavce in starke za njih krvavo prihranjene krajevce. Rad se je ponatal s svojim sorodstvom in prijateljstvom v dvornih krogih, saj se dandanes obiskuje nadvojvoda Viktor Ludvik dvakrat na leto grob njegove matere z globoko pietete. Toda vse sleparja ni resilo, obsojen je bil v 25 mesečno ječo.

Dragocenosti kralja Aleksandra in kraljice Drage

so nasli službeniki kralja Petra zapisane v vrtu na mestu, kjer je nadavno bival kralj Aleksander. Dragocenosti so bile zaščitne v usnjato vrečo. Najbrž jih je skril tam sam kralj ali pa kraljica.

Socialni klub v Clevelandu

ima svoje redne seje vsak petek ob 8. uri zvečer na Clifton Str. 12.

Izvrsna jedila po 10 centov.

283 Seneca Ave. Cleveland, O.

Biljni i.

Socijalni klub v Clevelandu

ima svoje redne seje vsak petek ob 8. uri zvečer na Clifton Str. 12.

Izvrsna jedila po 10 centov.

283 Seneca Ave. Cleveland, O.

Biljni i.

Socijalni klub v Clevelandu

ima svoje redne seje vsak petek ob 8. uri zvečer na Clifton Str. 12.

Izvrsna jedila po 10 centov.

283 Seneca Ave. Cleveland, O.

Biljni i.

Socijalni klub v Clevelandu

ima svoje redne seje vsak petek ob 8. uri zvečer na Clifton Str. 12.

Izvrsna jedila po 10 centov.

283 Seneca Ave. Cleveland, O.

Biljni i.

Socijalni klub v Clevelandu

ima svoje redne seje vsak petek ob 8. uri zvečer na Clifton Str. 12.

Izvrsna jedila po 10 centov.

283 Seneca Ave. Cleveland, O.

Biljni i.

Socijalni klub v Clevelandu

ima svoje redne seje vsak petek ob 8. uri zvečer na Clifton Str. 12.

Izvrsna jedila po 10 centov.

283 Seneca Ave. Cleveland, O.

Biljni i.

Socijalni klub v Clevelandu

ima svoje redne seje vsak petek ob 8. uri zvečer na Clifton Str. 12.

Izvrsna jedila po 10 centov.

283 Seneca Ave. Cleveland, O.

Biljni i.

Socijalni klub v Clevelandu

ima svoje redne seje vsak petek ob 8. uri zvečer na Clifton Str. 12.

Izvrsna jedila po 10 centov.

283 Seneca Ave. Cleveland, O.

Biljni i.

Socijalni klub v Clevelandu

ima svoje redne seje vsak petek ob 8. uri zvečer na Clifton Str. 12.

Izvrsna jedila po 10 centov.

283 Seneca Ave. Cleveland, O.

Biljni i.

Socijalni klub v Clevelandu

ima svoje redne seje vsak petek ob 8. uri zvečer na Clifton Str. 12.

Izvrsna jedila po 10 centov.

283 Seneca Ave. Cleveland, O.

Biljni i.

Socijalni klub v Clevelandu

ima svoje redne seje vsak petek ob 8. uri zvečer na Clifton Str. 12.

Izvrsna jedila po 10 centov.

283 Seneca Ave. Cleveland, O.

Biljni i.

Socijalni klub v Clevelandu

ima svoje redne seje vsak petek ob 8. uri zvečer na Clifton Str. 12.

Izvrsna jedila po 10 centov.

283 Seneca Ave. Cleveland, O.

Biljni i.

Socijalni klub v Clevelandu

ima svoje redne seje vsak petek ob 8. uri zvečer na Clifton Str. 12.

Izvrsna jedila po 10 centov.

283 Seneca Ave. Cleveland, O.

Biljni i.

Socijalni klub v Clevelandu

ima svoje redne seje vsak petek ob 8. uri zvečer na Clifton Str. 12.

Izvrsna jedila po 10 centov.

283 Seneca Ave. Cleveland, O.

Biljni i.

Socijalni klub v Clevelandu

ima svoje redne seje vsak petek ob 8. uri zvečer na Clifton Str. 12.

Izvrsna jedila po 10 centov.

283 Seneca Ave. Cleveland, O.

Biljni i.

POZOR SLOVENCI!

Snodaj podpisana naznanjava p. n. občinstvu da ava na 129 S. Genesee St. Waukegan, Ill., odprla veliko novo prodajalnico, preskrbljeno z različno, mnogoštevilno robo. Imava v zalogi raznovrstno moško obleko, klobuke, spodnjo obleko, čevlje, rokavice, nogavice, srajce, ovratnike, zapestnike. "Overall" in "Jumpers", ter vse vrste oblike, spadajoče v to stroko.

Z VELESTOVANJEM KOŠICEK in STEFANIC
129 South Genesee Str. Waukegan, Illinois.

JOHN FERBEZAR

629 S. Santa Fe Ave. PUEBLO.

Priporočam rojakom svojo novo, epo urejeno gostilno, kjer točim vedno sveže Walterjevo pivo. Izvrstno žganje in fine smodke na razpolago.

"GRAD ZAGREB"

je najstarejši hrvatski "SALOON" na zapadni strani mesta Chicago. Postrežba izvrstna; fino pivo, liker, smodke in biljard na razpolago.

ALOIS PAUSE lastnik,
314 W. 18th St. CHICAGO, ILL.

SVOJ K SVOJEMU!

PRODAJA PAROBRODNIH KART IN POSILJANJE DENARJA V STARO DOMOVINO.

ANTON SCHWEIGER,

568 W. 18th Str., — Chicago, Ill.

Zastopništvo za Jos. Trinerjevo Zdravilno Grenko Vino Angelika Bitters, Kalifornijsko Vino in Rakijo. Nizke cene; zajamcena, hitra in postena postrežba.

Yondoff Bros

Zanesljivi trgovci z oblekami

365-367 Blue Island Ave. cor. 14th St.

Velika zaloga vsakovrstne jesenske in zimske moške obleke po navadnih cenah:

MOŠKE OBLEKE različne mode in vrste po \$10, \$12 in \$15.

MOŠKE SUŠENJE iz KERSEY MELTON in OXFORD BLAGA, po 37.50 \$10
\$12 in \$15.

Obleke in površniki za dečke in otroke po \$2.50, \$3.50 in \$5.00

Moške majice, klobuki in spodnje blate.

Za vsakega enaka cena. Vsa roba je zaznamovana v gotovih cenah.

365-367 Blue Island Ave. cor. 14th St.

PRAVE KRĀNSKE DOMAČE KLOBASE VSE VRSTE IN SVEŽE MESO V ZALOGI.

Vsek pondeljek sveže klobase (jeternice). Na zahtevo posiljam tudi izven mesta. Pišite slovensko.

Josef Homolka

579 So. Centre Ave.
CHICAGO, ILLINOIS.

FRANK BERNIK

GOSTILNICAR NA:

9178 Harbor Ave. & 9002 Strand

South Chicago, Illinois

AMER. KI ODVFTNIK IN IZ-TIRJALEC.

Zastopnik pri vseh sodnjih. Iztrja place in dolgove.

Urednje: dopolno od 9. do 10. ure in zvečer od 8. do 9. ure

539 W. 18th St. & 166 W. 19th St.

TELEFON 1714 LOMIS

J. Slajs, konstabl in okrajni notar.

Tako tokajnji, kakor tudi skoz ali in Omaha potuječim rojakom priporočam svoj veliki "SALOON". Lepo sobe za prenočišče; postrežba točna in cena.

Do mene najde vsak lahko sam.

S KOLODVORA ŠTIRI "BLOKE" naravnost navzdol IN PRIMENI JE.

Anton Schweiger,
1902 S. 13th St. OMAHA, NE.

Obrnite se zaupno na nas

kadar hočete odprieti saloone ali se zmeniti za pivo.

Lahko govorite z nami v slovenskem jeziku, a naše izborne pive je po evropsku kuhanu, tako, da boste vselej delali dobre kupčije.

Kadar nimate časa priti osebno do nas, pišite ali telefonirajte nam, ja kar boste dobili hitri odgovor. Izamo pivo v sodičkih in izvrstno dejano pivo (Lager-Bier) v steklenicah.

Tel. Canal 967 ATLAS BREWING CO. 21. & Blue Island Ave.

Kmet in sreča.

Casu primerna pravljica.

Kakor rečeno, je kmetič postal na cesti in opazoval deklico. Potem je potegnil stari klobuček raz glave, spodobno pozdravil in vprašal: "Kdo pa si, prelep devica?" "Sreča mi pravijo", odgovori prijazno tujka.

"Oh!" zakliče kmet, "če si sreča, dela pa hajd za menoj! Pri meni se nisi nikoli bila!"

Sreča se je nekaj časa branila iti ž njim. Ko pa jo je prijel za mehko ročico, se ni več obotavljala, marveč rekla: "Šla bom sama s teboj, pri kmetih sem itak malokedaj v gostih."

Na potu se je kmetič pogovarjal z lepotico in jo izpräeval, kje se največ zadržuje. Rekel ji je: "Ti si gotovo večjidel le pri kraljih in cesarjih. Seveda pri tako visokih gospodih je lepo in veselo."

"Motiš se, ljubi kmet," odgovorila je Sreča. "K vladarjem grem sicer večkrat pogledat, toda predolgo se nikoli ne mudim v cesarskih gradovih, ker tam je veliko skrbi in preveč nevarnosti."

"V lepa mesta pač menda prav pridno zahajaš," nadaljuje kmet.

"O-ja, v mesta zahajaš prav rada, pa v njih ostajam le malo časa."

"Kje pa si najrajsi," vprašal je zopet radiodovjeni kmet.

"Najrajsi sem v farovilih in kloštrih: tam je mnogo dobrega jela (jesti in piti), a le zelo-malo trudopolnega dela", dejala je Sreča.

"Zakaj pa se kmetov takoj izogiblješ? Seveda, ti si neizreceno lepa in zato se ti gabi v ubogih kmetskih kočah."

"S temi besedami mi delaš veliko krivico", rekla je Sreča, "jaz se nikogar ne izogibljam. Mene je vse mogični stvarnik za vse ljudi, za inogostne in slave, za bogate in ubožne, za milade in stare ustvaril. Pa večina me žalibog ne mara. Več kakor tri četrtine vseh zemljjanov je tako neuimnih, da me ne more spoznati, premnogi so celo tako zabit, da me vkljub prigovarjanju dobrih prijateljev s silo naganjajo od sebe in me podijo k svojim sovražnikom. K zadnji vrsti spada velik del slovenskih kmetov. Kolikor kmet sem se hotela naseliti v sironačnih ujhovih hišicah, ker so se mi zelo smilili, pa misliš, da so me hoteli vzeti pod svojo streho? Malokedaj sem smela ostati v kmetski hiši, skoraj vsi kmeti so me naganjali v farovže, samostane in v pisarni jezičnih dohtarjev."

Pri teh in drugih pogovorih je čas hitro potekel in knalu sta prišla do kmetovega doma. Žena je že stala na pragu in začudenou in pisano gledala svojega moža in njegovo krasno spremljevalko. Ko ji je gospodar nato s smehljajočim obrazom razdel, koga je pripeljal, razveselila se je tudi ona, in urno osnázila zadnjo hišico, da bi Sreča imela svoje stanovanje, ter spekla na zaledi nekaj jajec.

Res je od tega dneva stanovala pri kmetu prava sreča. Ze prvo noč je skotila (povrgla) prasica 15 zdravih prasev, drugo jutro je izvalila kolika dvajset krepkih piščancev. Na sejmovski dan mu je ponudil nek bogataš za jalovo kravo, katero bi bil poprej rad dal za pet desetakov, celih osemdeset golddinarjev. Žito na polju se je naenkrat popravilo, drevje se je začelo šibiti od žlahatega sadja in v vinogradu se ni nikdar takoj lepo kazalo, kakor to leto.

Kmet, ki je nekdaj žalostno lazil po svojem posestvu in od velikih skrbiv povečal glavo, je hodil zdaj ponosno na polje, živogajoč poskočne polke in marse ter prepevajoč veseli pesni. Nekdaj je večinoma molčal, sedaj pa se je radostno pogovarjal s svojo družino in z drugimi ljudmi. Njegova žena je postala zoper lepa in hrhica, kakorsna je bila pred veliko leti in rudočelični otroci se letali in kričali po dvorišču, da jih je bilo veselje gledati.

Sosedje so se čudili velikanski izprememb. Ker si niso mogli razložiti, od kod je blagoslov, ki se je razdalil nad njegovim posestvom, začeli so marsikaj uglatiti in govoriti. Nekateri so mislili, da mu sam nebeski oče plačuje njegovo lepo življenje in žlezno pridnost, a razni pobojičniki so zoper pravili, da je nekaj zapisal hudočetu svojo dušo, ker ima na malih tako srečo. Vsem temu govoričenju se je kmet le smejjal in nikomur ni hotel izdati svoje skrivnosti.

Izjemne cene za razno robo samo za ta teden. Pridi in kupi.

Hlače (do kolen) za dečke od 1 - 15 let, sama volna, vredne 50, 75 in 90c, zdaj samo	2500 jardov najnovješega suknja, sama volna, se prodaja po 1.25 pri nas samo	48c
Kina svila vse barve, prej 30c, ta teden samo	Kina svila vse barve, prej 30c, ta teden samo	29c
Krasne čepice za gospodične prej 50c, zdaj samo	Krasne čepice za gospodične prej 50c, zdaj samo	19c
Vezila prava cena 10c jard, zdaj	Vezila prava cena 10c jard, zdaj	8c
Fini, perkal cena 10c, zdaj jard po	Fini, perkal cena 10c, zdaj jard po	31c
15 dvanajstih damskih belih in drugih jopic (Waist) prej \$1.25, ta teden samo	15 dvanajstih damskih belih in drugih jopic (Waist) prej \$1.25, ta teden samo	39c
Možka spodnja obleka za	Možka spodnja obleka za	39c
Malenčki za kavo, janče, uj. Posebnost. Samo	Malenčki za kavo, janče, uj. Posebnost. Samo	25c
Otroče črne "ribbed" nogavice vredne 5c, zdaj samo	Otroče črne "ribbed" nogavice vredne 5c, zdaj samo	5c
Gospodinje! Box Calf čižmi vse velikosti, ta teden samo	Gospodinje! Box Calf čižmi vse velikosti, ta teden samo	30c

Albert Lurie & Co.

567-569-571 Blue Island Avenue.

OPOMBA: Kadar prideš v našo prodajalnico, vprašaj po št. 23

Zlatko Kerhin.

Besede so po ceni.

Mnogo se čita o raznovrstnih izdelovanjih, imenovanih "Grenko vino". Želimo torej vsakogar resno opozoriti, da imamo tu samo jeden zanesljiv, izviren izdelek zdravniške vrednosti:

Trinerjevo zdravilno grenko vino

(Triner's American Elixir of Bitter Wine)

Vsek več, da je velika razlika v raznih vinih. Trinerjevo je delano iz naboljšega, izbranega grozja in najboljših, nalač za to izbranih in importiranih zelišč in koreninice.

Bolehati li na želodcu?

Cutite holezen na črevih in jetrih?

Vas boli v krizi, ali imate glavobol?

Imate slabu slast?

Ne morete dobro spati?

Trinerjevo zdravilno grenko vino, vas bode zanesljivo ozdravilo.

Dobi se v vseh lekarnah in dobrih gostilnah.

Pijte samo Trinerjevo grenko vino in ne bojte se potem bolezni, ker napravilo vas bo močne, vaše žene in hčere lepe, vaše otroke okrogle in zdrave.

JOSIP TRINER, 799 South Ashland Ave. Pilsen Station

CHICAGO, ILL.

Ne dovoli nobenemu businessmu, da bi ti usilil kako nevredno ponarejeno vino; ako ti da kaj drugega kot izvirno Trinerjevo vino, delale to žreb dobitkarje, ker pri ponarej- alim skupi več denarja. Trinerjevo vino mu da malo dobitka, a mu pridobi dobre prijatelje.